

ชื่อหัวข้อสารนิพนธ์	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับกรณีการคุกคามทางเพศ โดยการเฝ้าติดตาม ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ และข่มขู่
คำสำคัญ	การคุกคามทางเพศ / การเฝ้าติดตาม / การข่มขู่
นักศึกษา	ทิพวัลย์ ศรีรักษา
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.สุริย์ฉาย พลวัน
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญา และกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2561

บทคัดย่อ

บทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับความรับผิดทางเพศมีแต่เฉพาะกรณีที่เป็นกรกระทำต่อเนื้อตัวร่างกายของผู้ถูกระทำโดยตรงเท่านั้น แต่เนื่องจากพฤติกรรมการคุกคามทางเพศยังมีปรากฏในรูปแบบอื่นๆ อีกด้วย และแม้จะได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 397 ครอบคลุมถึงการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศให้เป็นความผิดแต่กลับไม่มีการกำหนดคำนิยามความหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าวไว้ให้ชัดเจน อีกทั้งกรณีการกระทำที่มีพฤติกรรมการข่มขู่ร่วมด้วยซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ครบองค์ประกอบความผิดต่อเสรีภาพแต่เป็นเพียงการทำความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญานั้น จึงทำให้อตราโทษไม่เหมาะสมในการป้องกันและยับยั้งพฤติกรรมดังกล่าวเพื่อป้องกันสังคม นอกจากนี้ มาตรการอื่นทางกฎหมายเพื่อป้องกันการเกิดเหตุร้ายในอนาคตยังขาดมาตรการที่เหมาะสมในบางกรณีทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพ เช่น กรณีการบังคับให้ผู้กระทำเข้ารับการประเมินสภาพจิต เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่าในต่างประเทศได้มีการกำหนดคำนิยามพฤติกรรมการคุกคามทางเพศไว้อย่างชัดเจน และในส่วนของอัตราโทษในความผิดเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศที่มีพฤติกรรมการข่มขู่ร่วมด้วยในรูปแบบการกระทำที่ต่างประเทศเรียกว่า การคุกคามโดยการเฝ้าติดตามอย่างต่อเนื่องและข่มขู่ (Stalking) มีการกำหนดไว้เหมาะสมและได้สัดส่วนกับภัยอันตรายที่อาจขึ้นจากการกระทำนั้น นอกจากนี้ยังกำหนดมาตรการอื่นทางกฎหมายไว้ครอบคลุมทำให้มีการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เห็นว่าสามารถนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติม

กฎหมายไทยที่ยังมีประเด็นปัญหาซึ่งสมควรที่จะมีการแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหากรณีการคุกคามทางเพศโดยการเฝ้าติดตาม ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ และข่มขู่ได้ว่า สมควรให้มีการกำหนดคำนิยามเกี่ยวกับพฤติกรรมการคุกคามทางเพศในทางกฎหมายไว้ให้ชัดเจนเพื่อให้มีการบังคับใช้กฎหมายครอบคลุมการกระทำทุกรูปแบบ และควรกำหนดบทลงโทษสำหรับพฤติกรรมดังกล่าวในบางกรณีให้มีความเหมาะสมกับสภาพความเป็นอันตรายของพฤติกรรมนั้นเพื่อป้องกันสังคมโดยเฉพาะกรณีที่มีพฤติกรรมข่มขู่ผู้ถูกกระทำร่วมด้วย อีกทั้ง ควรเพิ่มวิธีการเพื่อความปลอดภัยหรือมาตรการอื่นทางกฎหมายให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้มากยิ่งขึ้น